

РЕШЕНИЕ

№ 1660

гр. София, 09.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно
наказателно дело № 20221110207286 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С електронен фиш Серия К № 4958946/2020 г., издаден от СДВР, на Г. А. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че на 10.07.2020 г., в 19.21 часа, в гр. София, по бул. „Цар Борис III“ до бензиностанция „Газпром“ с посока на движение от кв. „Владая“ към ул. „Мала Кория“ при ограничение на скоростта от 40 км/ч за населено място, въведено с пътен знак „В26“, е управлявал л.а. марка „Ауди“, модел „Ку7“ с рег. № /номер/ със скорост на движение от 64 км/ч, като нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство „ARH CAM S1” № 11743ee.

Срещу така издадения електронен фиш е подадена жалба от санкционираното лице Г. А. В., с която се иска неговата отмяна поради незаконосъобразността му. Твърди се, че издаденият електронен фиш е незаконосъобразен, доколкото не е посочена дата на издаването му, както и лицето, което го е издало. На следващо място е изложено, че в електронния фиш не е посочен съдът, пред който може да се обжалва, с което е нарушено правото на защита на санкционираното лице. Релевирани са доводи за

допуснато нарушение на чл. 4, ал. 1 Конституцията на Република България, доколкото в чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено изискване за подписване на електронния фиш, но като правораздавателен акт същият е следвало да е подписан от неговия издател. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалвания електронен фиш като незаконосъобразен.

В хода на съдебното производство жалбоподателят поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения. В представени писмени бележки е посочено, че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., доколкото не може да се установи къде точно е било поставено АТСС, като е налице разминаване между мястото на твърдяното нарушение и мястото на позициониране на АТСС съгласно GPS координатите. Твърди се, че не може да се установи дали АТСС е било позиционирано в зоната на действие на пътен знак „В26“, тъй като тази графа в протокола за използване на АТСС не е попълнена. Твърди се, че не може да се определи периметърът на контролирания участък, като липсва дата на проверката и подпис на проверяващия. Изложено е, че снимката, въз основа на която е издаден процесният електронен фиш не фигурира в диапазона на номерата, посочени в протокола за използване на АТСС от 0132212 до 0132488. Твърди се, че не са представени доказателства, че С. К. е преминал през съответната подготовка за работа с АТСС и е имал право да работи с техническото средство. Твърди се, че електронният фиш е издаден и след намеса на контролен орган, видно от приложените Методически указания, поради което е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Изложено е, че в електронният фиш не е отбелязано дали нарушението е извършено в рамките на населено място, както и неправилно е посочена привръзката с ал. 1 на чл. 21 ЗДвП. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалвания електронен фиш като незаконосъобразен.

Въззиваемата страна не изпраща свой процесуален представител, като в представени писмени бележки са изложени съображения за неоснователност на подадената жалба. С оглед на изложеното, от съда се иска да потвърди атакувания електронен фиш, като присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение. Релевирани са доводи за прекомерност на заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

При разглеждане на подадената жалба, съдът намира същата за

процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Софийски районен съд, след като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на обжалвания електронен фиш, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Към 10.07.2020 г. „Адвокатско дружество В., Урдев и партньори“ било лизингополучател и ползвател на л.а. марка „Ауди“, модел „Ку7“ с рег. № /номер/.

На 10.07.2020 г., в 19.21 часа, неустановено по делото лице управлявало горепосочения лек автомобил в гр. София, по бул. „Цар Борис III“ с посока на движение от кв. „Владая“ към ул. „Мала Кория“, като до бензиностанция „Газпром“ се движило със скорост от 64 км/ч. В посочения пътен участък бил поставен пътен знак „В26“ за въвеждане на различна от посочената в чл. 21, ал. 1 ЗДВП максимална скорост на движение, с който било въведено ограничение на скоростта в населено място от 40 км/ч.

Това обстоятелство било установено и заснето с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол „ARN CAM S1“ № 11743ее. Системата за видеоконтрол е вписана под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 07.09.2017 г. със срок на валидност на одобрението до 07.09.2027 г. Въз основа на констатираното нарушение за скорост, заснето с мобилната система за видеоконтрол, бил издаден електронен фиш Серия К № 3777508/2020 г. по описа на СДВР, с който на Венелин Тодоров Урдев в качеството му на законен представител на „Адвокатско дружество В., Урдев и партньори“ било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДВП.

На 21.05.2021 г. Венелин Тодоров Урдев подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДВП, в която посочил, че на 10.07.2020 г. в 19.21 часа л.а. „Ауди“ с рег. № /номер/ е ползван и управляван от Г. А. В., като към декларацията било приложено копие от СУМПС на последния.

Въз основа на подадената декларация, електронен фиш Серия К № 3777508/2020 г. бил анулиран и вместо него бил издаден процесният електронен фиш Серия К № 4958946/2020 г. по описа на СДВР, с който на Г. А. В. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП – превишаване на максимално разрешената скорост в населено място с 24 км/ч.

Към датата на извършване на нарушението (10.07.2020 г.), мобилна система „ARN CAM S1“ № 11743ее е преминала последваща периодична техническа проверка на 30.09.2019 г., като срокът на валидност на проверката е до 30.09.2020 г., включително.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: приложен снимков материал към електронен фиш Серия К № 4958946/2020 г.; справка от АИС – КАТ относно собствеността на лек автомобил „Ауди“ с рег. № /номер/; Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи; справка от Български институт по метрология с изх. № 57-00-146-1/10.08.2022 г., ведно с Протокол за проверка № 49-С-ИСИС/30.09.2019 г.; заверено копие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, касаещо мобилна система за видеоконтрол тип „ARN CAM S1“; писма-справки от ОПП-СДВР, ведно със снимков материал; справка от ОПУ-София, ведно със схема за организация на движението на процесния пътен участък.

Съдът кредитира изцяло приложените по делото писмени доказателства, приобщени от съда на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 283 НПК, тъй като същите са пряко относими към предмета на доказване по делото. От приложената справка от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установява, че процесната мобилна система „ARN CAM S1“ № 11743ее, с която е констатирано и заснето процесното нарушение, е одобрена съобразно нормативните изисквания, като към датата на констатиране на нарушението е преминала периодична техническа проверка. Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП *„Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са*

веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес”. С оглед на изложеното, съдът кредитира изцяло приложения към процесния електронен фиш снимков материал като годно веществено доказателствено средство. От снимките се установява видът, марката и регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост – 64 км/ч (след приспадане на 3 км/ч в полза на нарушителя като възможна техническа грешка).

Нарушението се установява по несъмнен начин и от приложенияте по преписката протокол за използване на автоматизирано техническо средство и система (АТСС), който е изготвен съобразно изискванията на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Съдът счита, че приложеният по преписката протокол за използване на АТСС отговаря на всички изисквания на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., като са посочени датата, мястото, контролираният пътен участък и видът на използваното мобилно АТСС.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения при съставяне на протокола за използване на АТСС, които водят до неговата негодност и опорочават в цялост административнонаказателно производство по издаване на процесния електронен фиш. На първо място, съдът намира за неоснователно възражението, че в протокола за използване на АТСС е следвало да се попълнят графите „начало на участъка“ и „край на участъка“, доколкото видно от съдържанието на същия протокол, а и от разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., се установява, че тази част на протокола се попълва единствено в случаите на осъществен динамичен режим на измерване на скоростта, тоест когато служебният автомобил, в който е позиционирано АТСС, е бил в движение. Настоящият случай не е такъв, доколкото се касае до статично измерване на скоростта на движение, при което АТСС е позиционирано на земята. Неоснователно е и възражението, че е нарушена разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121-532/12.05.2015 г., тъй като на л. 11 от делото е приложена снимка на разположение на процесното АТСС, с което е изпълнено посоченото нормативно изискване. Липсата на попълване на графата в протокол за използване на АТСС „Разстояние от пътния знак с въведено ограничение до АТСС в метри“ по никакъв начин не води до недействителност на съставения

протокол за използване на АТСС. Това е така, доколкото в самия протокол за използване на АТСС по недвусмислен начин е посочено мястото на разположение на АТСС – до бензиностанция „Газпром“ на бул. „Цар Борис III“ в посока от кв. „Владая“ към ул. „Мала Кория“. Видно от приложената на л. 60 от делото схема за организация на движението на процесния пътен участък по несъмнен начин се установява, че бензиностанция „Газпром“ се намира след поставен пътен знак „В26“ с въведено ограничение от 40 км/ч в населено място. В този смисъл е напълно ясно и безспорно установено, че АТСС е позиционирано след поставения пътен знак „В26“ и е било в зоната на действие на същия. Нещо повече, в посоката на движение на жалбоподателя преди бензиностанция „Газпром“ е имало поставени през известно разстояние няколко знака „В26“ с въведено ограничение на скоростта от 40 км/ч.

Не води до недействителност на съставения протокол за използване на АТСС и неподписването му от проверяващия служител комисар Любомир Костадинов - началник на ОПП-СДВР, доколкото липсва такова изискване по ЗДВП или Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Следва да се посочи, че в случая протоколът е изготвен и подписан от С. К., служител на ОПП-СДВР в отдел „АСКПД“, който съгласно длъжностна характеристика, приложена по делото, е имал правомощие да обработва информацията, снета от съответното АТСС, вкл. да изготви процесния електронен фиш.

Неоснователно е и възражението, че посоченият номер на снимка, с която е заснето процесното МПС не кореспондира с номерацията, отразена в протокола за използване на АТСС. От съдържанието на последния е видно, че номерът на първото статично изображение от процесното АТСС е 013 2212, а последният – 013 2488. От приложената на л. 10 от делото снимка на заснетото МПС е видно, че същата е с непълен номер – 013 232, като липсва последната цифра. Въпреки това е видно, че номерът на снимката попада между отразените в процесния протокол за използване АТСС номера на снимки с последни цифри от 2212 до 2488, тъй като процесната снимка е с номер 232 и липсваща последна цифра. В този смисъл е безспорно установено, че процесната снимка, приложена по преписката, е изготвена именно вследствие на използване на процесното АТСС ма 10.07.2020 г.

От справката от ОПУ-София (л. 59-60 от делото), както се посочи по-горе,

по несъмнен начин се установява, че процесният участък от платното за движение е бил регулиран с допълнително поставен пътен знак „B26“ относно максимално разрешената скорост на движение в населено място, като същата е била 40 км/ч.

На следващо място, от Протокол № 49-С-ИСИС/30.09.2019 г. се установява, че процесната мобилна система за видеоконтрол е преминала периодичен технически преглед на 30.09.2019 г. с валидност от 12 месеца, поради което към момента на констатиране на процесното нарушение е била технически изправна.

Съдът намира приложените по делото доказателства за безпротиворечиви, обективни и необорени от други доказателства, поради което съдът ги кредитира изцяло. Въз основа на тях по несъмнен начин се установява възприетата от съда фактическа обстановка.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав намира от правна страна следното:

Съдът счита, че жалбоподателят Г. А. В. е извършил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

С ДВ, бр. 19 от 2015 г. са въведени промени в законодателната уредба, касаеща процедурата за издаване на електронни фишове с оглед съобразяване със задължителните указания на ТР № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ОСК на ВАС. В този смисъл с параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП изрично бе посочено, че *"Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес"*. С оглед на това, съгласно промените в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП и Допълнителните разпоредби на ЗДвП, при нарушенията, установени с мобилни камери, може да се издава електронен фиш. В този смисъл е и легалната дефиниция за

електронен фиш съгласно параграф 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. В случая е въведена и изрична процедура за обозначаване и използване на мобилната система за видеоконтрол, както и заснемането на нарушението с нея, регламентирана с приетата на основание чл. 165, ал. 3 ЗДвП – Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи. Безспорно установено е, че ограничението в този участък от пътя е било 40 км/ч съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП предвид поставения пътен знак „В26“, въвеждащ максимално разрешена скорост на движение от 40 км/ч. Освен това функционирането на мобилната видеосистема е било при стационарно положение и при липсата на каквото и да е намеса от страна на контролния орган, който единствено е поставил началото на действие на системата в работен режим.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че видно от приложените Методически указания с рег. № ОВ-947/10.02.2011 г. функционирането на АТСС е обусловено от действието на длъжностно лице от ОПП-СДВР. На първо място следва да се посочи, че въпросните Методически указания касаят използването на друг вид АТСС – „SITRAFFIC LYNX SPEED – ERS 400” (т. 1) и „TFR1-M” (т. 2). Независимо от това, дори да приемем, че т. 2, касаеща мобилно АТСС, е приложима и за процесното такова, то в същите указания е посочено, че длъжностно лице от ОПП-СДВР сменя най-малко веднъж седмично информацията от АТСС на преносима флаш-памет, която се съхранява по съответния ред. В този смисъл, очевидно не е налице колизия с легалната дефиниция за мобилно АТСС, доколкото служителят на СДВР няма намеса в установяването и заснемането на самото нарушение, а единствено в последващото снемане и съхраняване на информацията от АТСС. Процесното АТСС установява и автоматично заснема нарушението в присъствие на контролен орган, който единствено поставя началото на действието на същото след позиционирането му на съответното място.

Неоснователно е и възражението, че по делото не е приложена заповед, с която лицето, изготвило протокола за използване на АТСС – С. К., да е бил оправомощен да извършва дейностите по видеозаснемане с процесното АТСС. Както се посочи по-горе, видно и от приложената справка от ОПП-СДВР, С. К. е имал право да използва процесното АТСС с оглед приложената

по делото длъжностна характеристика, като не е било необходимо да се издава изрична заповед в тази насока от ръководителя му.

Съдът намира за неоснователни и възраженията на жалбоподателя, че в електронния фиш не е посочена дата на издаването му, лицето, което го е издал, съда, пред който може да се обжалва, като не е подписан от длъжностното лице, което го е издал. В нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е предвидено изключение от случаите на ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителите по ЗДвП чрез съставяне на АУАН и издаване на НП, а именно чрез съставяне на електронен фиш. В посочената разпоредба изчерпателно са посочени задължителните реквизити на електронния фиш, а именно териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Видно е, че нито едно от посочените от жалбоподателя обстоятелства не е сред задължителните реквизити на електронния фиш, поради което не е допуснато и нарушение при издаването му. Неоснователно е и възражението за противоречие на чл. 189, ал. 4 ЗДвП с чл. 4, ал. 1 от Конституцията на Република България, доколкото в случая е налице законодателно уреден специален ред за санкциониране на нарушителите по ЗДвП, като приложението по аналогия на изискването за подписване на НП и присъдите/решенията от съдилищата се явява недопустимо.

По изложените съображения, съдът счита, че в процесния случай, нарушението е заснето с годно автоматизирано техническо средство съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, при спазване на правилата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. на министъра на вътрешните работи. Както се посочи по-горе, с измененията на ЗДвП с ДВ, бр. 19 от 2015 г. (след постановяване на горепосоченото Тълкувателно решение на ВАС) изрично е регламентирано в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. параграф 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, че електронен фиш се издава и при констатиране на нарушението с мобилна система за видеоконтрол. В този смисъл е и практиката на АССГ – Решение 8085 от

19.12.2016 г. по адм. дело № 6627/2016 г. по описа на АССГ, XVII-ти касационен състав; Решение № 6987 от 10.11.2016 г. по адм. дело № 5100/2016 г. по описа на АССГ, XVII-ти касационен състав и др., в които е прието, че след промените в ЗДвП от 2015 г. е допустимо съставянето на електронен фиш при констатиране на нарушението с мобилно автоматизирано техническо средство.

Видно от справката от БИМ и техническата спецификация на мобилната система за видеоконтрол, в електронния фиш са приспаднати в полза на нарушителя 3 км/ч (допустимата техническа грешка при измерване на скоростта с процесната мобилна система за видеоконтрол), като е посочена скорост на движение от 64 км/ч, което е с 24 км/ч повече от позволената в този участък на пътя от 40 км/ч.

Правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Г. А. В., доколкото от приложената по делото декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, изготвена от законния представител на лизингополучателя на автомобила „Адвокатско дружество В., Урдев и партньори“ се установява, че на 10.07.2020 г. в 19.21 часа л.а. марка „Ауди“ с рег. № /номер/ е бил управляван именно от Г. А. В., обстоятелство, което не се оспорва от последния.

Извършеното от Г. А. В. деяние е съставомерно и от субективна страна, доколкото е извършено от дееца при форма на вина пряк умисъл, доколкото жалбоподателят е съзнавал, че максимално позволената скорост на движение в този участък от пътя е 40 км/ч съгласно чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, като е целял извършване на нарушението и управление на автомобила със скорост от 64 км/ч.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че неправилно е посочена привръзка на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 с ал. 1 на същата норма. Съдът счита, че двете разпоредби са взаимно свързани, доколкото в ал. 1 на чл. 21 ЗДвП са посочени максимално разрешените скорости на движение за отделните видове превозни средства, а в ал. 2 на същата разпоредба е допълнено, че при въведена различна максимална скорост на движение, това обстоятелство се сигнализира с поставен пътен знак.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП при превишаване на

максимално разрешената скорост в населено място с от 21 км/ч до 30 км/ч (какъвто е настоящият случай – превишаване на максимално разрешената скорост на движение с 24 км/ч), предвиденото административно наказание е „глоба” в размер на 100 лева. С оглед на това, обжалваният електронен фиш е законосъобразен и в тази си част, като административното наказание е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер. Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в електронния фиш не е посочено дали нарушението е извършено в населено място или извън населено място, което е от значение за приложимата санкционна разпоредба, доколкото в последния напълно ясно е отразено, че нарушението е извършено в населено място – „На 10.07.2020 г. в 19.21 часа в населено място в гр. София...“.

Съдът счита, макар и да не е направено изрично възражение в тази насока, че в настоящата хипотеза не е налице маловажен случай на нарушение. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение. Освен това следва да се отбележи, че нарушенията, свързани с управлението на МПС с превишена скорост застрашават в значителна степен обществените отношения, обект на защита от ЗДвП, тъй като създават опасност от настъпването на вредни последици, свързани с настъпване на смърт, увреждане здравето и имуществото на останалите участници в движението по пътищата. При това положение съдът счита, че извършеното нарушение не представлява маловажен случай, доколкото не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това, административнонаказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

При извършената на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК цялостна служебна проверка на обжалвания електронен фиш, съдът не констатира основания за неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден изцяло, а подадената жалба да се остави без уважение като неоснователна.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН и предвид направеното

изрично искане в хода на съдебното производство от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че възнаграждението следва да се определи в предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правна помощ минимален размер, а именно 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш Серия К № 4958946/2020 г., издаден от СДВР, с който на Г. А. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Г. А. В. с ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес гр. София, ул. „Антим I“ № 5 сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззиваемата страна по настоящото дело.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____